

TANEČNÍ ROZHLEDY

Ročník II.

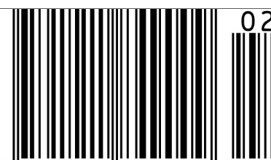
Časopis o soudobém tanci

Číslo 2/únor 1998

Cena 25,-Kč

ISSN 1211-8494

9 771211 849009

02

dodávají
VÝPOČETNÍ TECHNIKU
KANCELÁŘSKOU TECHNIKU
TELEKOMUNIKAČNÍ TECHNIKU

znamenají
ŠPIČKOVÉ PŘÍSTROJE
SPOLEHLIVÝ A PRUŽNÝ SERVIS
VÝHRADNĚ KVALITNÍ KOMPONENTY
NÁROČNÉ PŘEDPRODEJNÍ ZKOUŠKY KAŽDÉHO KUSU

VT DATA s.r.o.	VYSOKÉ MÝTO	Fügnerova 4/I, 566 01, tel. (0468) 223 24, fax (0468) 218 61
	PRAHA	U skládky 3, 190 00, tel. (02) 828 510, 684 86 75, fax (02) 828 455
	BRNO	El. Voračické 32, 616 00, tel. (05) 412 130 68, fax (05) 412 130 68
	BRATISLAVA	Drieňova 34, 821 02, tel. (004217) 238 440, fax (004217) 238 440
	PIEŠŤANY	Palárikova 5, 921 01, tel. (00421838) 254 71, fax (00421838) 254 71

Píše se v novinách... Psalo se v novinách... Bude se psát v novinách o...?

Zvolil jsem si na první pohled téma poněkud odtažitě od tancování, ale hned vše vysvětlím. Zhruba před deseti lety u mě propukla taneční mánie a začal jsem sledovat v novinách co „se píše“ o úspěších domácích tanečníků a o tanci vůbec. A to bylo překvapení. Mohla být sebevětší akce a mohl jsem se v novinách v knihovně ulistovat a kde nic, tu nic, kromě několika málo výjimek (vynechme pro tuto chvíli ze hry taneční časopisy minulé i současné, řeč je o denících a podobných tiskovinách).

Dnes je situace v ústředních denících o mnoho lepší - za loňský rok vedou Lidové noviny a Práce, kde se někdy i dvakrát za měsíc objevily recenze na taneční představení.

Píše se... - co se skrývá za touto neosobní formulací? Ráno novinář vstane, cestou do redakce se probudí, u klávesnice počítače zjistí, že ho nic nenapadá. Prohlédne servis ČTK a zpracuje téma, o kterém panuje názor, že zajímá lidi. Čtenář je potom předávkován na straně „Z domova“ zprávami typu Válečkem na nudle utloukla manžela ad. Pokud se jedná o bohatší noviny, které si mohou dovolit kulturní redaktory a recenzenty, výsledek není bohužel o moc zajímavější - podle maličkých kulturních příloh je recenzentů buďto málo, nebo jsou značně neproduktivní. V praxi to vypadá asi takto: Kulturní redaktor jde z redakce domů, cestou se staví v galerii, mine divadlo, do kterého nakoukne, potká známou kulturní osobnost a píše, ovšem převážně o svém zaběhlém okruhu známých. Představa, že redaktor nasedá do vlaku, aby strávil večer při kulturní akci 100 km za Prahou a v noci se trmácel zpět, patří do kategorie sci-fi.

V Ždánicích, Okrouhličkách nebo Zlámané Lhotě se pak lidé diví, že se opět nepsal o událostech v jejich městě, byť byly jedinečné, diváky navštívené, kulturně podmanivé.

Jistě, bohatší noviny mají v několika málo největších městech regionální zpravodaje, ale to jsou také jenom lidi (do práce a z práce) - těm, co mají novinařinu za poslání se předem omlouvám.

Jaké poučení plyne z výše uvedených řádků, které by se daly rozvádět a konkretizovat donekonečna?

Co si sami nenapíšeme, to mít nebudeme!

Dnes, kdy některé deníky přechází na denní regionální přílohu (Mladá Fronta Dnes, Právo, deníky Bohemia - PNPRESS) je jedinečná příležitost zviditelnit to, co by se jinak na stránky tisku dostalo jen výjimečně. Takže odhodme přátelé lenost a po každém tanečním koncertě, soutěži, zájezdu a dalších akcích (např. školení učitelů TO) napíšme alespoň pár řádků, krátkou zprávu a pošleme do novin! Pokud tak učiníme okamžitě a ne za týden po akci je velká pravděpodobnost, že taková zpráva i vyjde. A když nevyjde první, vyjde druhá.

O prospěchu okamžitém i následném, plynoucím z publikování informací o naší práci jistě netřeba mluvit. O úloze informací, reklamy, propagandy byly popsány stohy papíru. A ještě jeden aspekt publikování má. Za deset, dvacet, sto let jako první pramen pro bádání historiků, nebo vědců v daném oboru poslouží především dobový tisk. Co je psáno, to je dáno. Co nikdo nezapíše, jako by nikdy nebylo.

Občas se divím, proč právě o kultuře „se“ někdy tak málo píše. Jsou snad na vině zábrany a skromnost, věčné

pochybování, kterými jako nešťastným blokem obdařila Prozřetelnost intelektuály a umělce? Nebo přetížení prací? Náročnost zadání? Nekulturnost redaktorů?

Mimochodem mohu se zeptat, kdy jste naposledy zkoušeli o své práci informovat sdělovací prostředky? Na novináře bych nespolehal. Sami nepřijdou, musíte za nimi.

Optimistický závěr: Nepochybuji o tom, že o scénickém tanci se v roce 1997 psalo víc, než kdykoli v předchozích letech. Jaká bude letošní statistika? Páni kritici, organizátoři, vedoucí souborů, manažeři a všichni další - pišme, je to na nás!

Mirek Němec

Fotografii z tance Tři sestry souboru Duende chor. Grietine Molenbuur se vracíme na festival Dansontmoeting 97 v Utrechtu (Nizozemí). Fotografii z téhož tance jste mohli vidět na obálce minulého čísla.

Fotografie na titulní stránce je z pardubického tanečního semináře ze dne 6.12.1997. Foto: BoD

Taneční seminář v Pardubicích

Pro učitelky TO ZUŠ a další zájemce se konal 6. prosince v ZUŠ npor. Eliáše v Pardubicích celodenní taneční seminář. Akce byla hojně navštěvována - cca 25 účastníků.

Seminář uspořádala Naděžda Gregorová a lektorkou byla Mgr. Adriana Poláčková z Pardubic - Polabin, absolventka HAMU Praha. Na programu dne byla klasika a moderna (M. Graham).

Příkladem bylo, že účastníci obdrželi několik stránek metodických materiálů na téma základní principy práce v technice M. Graham.

Kromě samotné návštěvy semináře bylo pro výpravu Tanečních rozhledů cílem popovídat si s Nadědou Gregorovou o činnosti Ústřední umělecké rady TO ZUŠ. N. Gregorová je členkou této rady za Východočeský kraj:

- Co je náplní práce Ústřední umělecké rady TO ZUŠ a jak rada funguje?

„Ústřední umělecká rada by měla pracovat jako poradní sbor Ministerstva školství a zároveň by měla pracovat i nezávisle na ministerstvu. Každá členka ÚUR TO ZUŠ má za úkol starat se o svůj kraj, organizovat soutěže, pokud jsou. Rada se schází dle potřeby - před různými akcemi nebo soutěžemi a domluví se, co dál. Předsedkyní rady je paní Jena Janovská.“

- Někdy se zdá, že v některých krajích jsou nedostatečně informovány učitelky zejména z menších měst, dokonce některé ani neví, že takováto rada existuje.

„Jedním z bodů, které jsme projednávaly, je dát na vědomí existenci Ústřední umělecké rady školským úřadům a inspekci jednotlivých oblastí. Je to v zápisu a teď se na tom bude pracovat. Zprvu jsme se mylně domnívaly, že se ministerstvo samo postará o to, aby se činnost umělecké rady i informace o jejích členech nějakým způsobem dostaly do škol.“

Co se týká jisté míry neinformovanosti, musím s tím bohužel souhlasit. Osobně jsem se dostala do nepříjemné situace v severočeském kraji, kde důvodem byla neinformovanost tamnějších učitelek, které se účastnily soutěží.

Vždy záleží na práci člena rady v daném kraji. Snažím se dávat informace svému kraji přes jednotlivé zástupce okresů. Jak rychle se dostanou informace dál, záleží na nich.“

- Připravuje ÚUR něco zásadního pro rok 1998?

„Budou se upravovat osnovy TO pro základní umělecké školy. Na poslední naší schůzi jsme se domlouvaly, co by bylo potřeba. Nejvíce vývoj postihl zřejmě práci na II. stupni ZUŠ. Úpravy by měly být hotovy do května a v příštím školním roce by měly jít osnovy do tisku.“

Adriana Poláčková před i při práci

Foto: BoD

- Ještě pár slov k dnešnímu semináři.

„Dnešní seminář je pokračováním dvou předchozích, a je spíše orientován na učitele, kteří začínají a potřebují si upevnit základní prvky některých technik. Vyučuje Adriana Poláčková, učitelka zdejší ZUŠ. Na programu je technika M. Graham a klasika.“

Děkujeme za rozhovor.

O pardubickém tanečním semináři jsme si popovídali i s lektorkou Adrianou Poláčkovou:

- Jak byste popsala dnešní akci?

„Začaly jsme s těmito semináři minulý rok. Konaly se v Hradci Králové a chtěly jsme je metodicky zaměřit na tech-

niku M. Graham, s tím, že bychom z výuky celého tanečního dne pořídily zápis, aby měli ti, kteří přijdou na seminář nějaký podklad v ruce. Aby se měli i o co opřít, až půjdou sami učit. Původně jsme myslely, že by se semináře měly konat pravidelně jednou za dva měsíce. Nakonec jsme přesídlily sem do Pardubic do našeho tanečního sálu, protože jsou zde lepší podmínky. Výuka je rozložena tak, že jsou dva semináře moderního tance a jeden klasický. Moderna, klasika, moderna. V prvním semináři moderny se probere metodická část, pouze metodika, potom je klasický trénink a v druhé hodině moderny se udělá malé opakování z první hodiny a dál se dělají vazby.“

• *Viděno vámi - jakou má dnes popularitu moderní tanec mezi veřejností?*

„Jde o to, co je míněno moderním tancem. Když byste se zeptal kohokoliv na ulici, tak si pod pojmem moderní tanec představí diskotékový tanec. Řekla bych, že scénický moderní tanec není až tak moc známý u nejširší populace, spíše o něm ví lidé, kteří se tancem přímo zabývají.

Na počtu dětí, přicházejících na zápis do tanečního oboru ale vidíme, že celkově zájem o moderní scénický tanec nepochybně roste. Daleko víc než dřív. Dřív maminky byly rády, když daly holčičku na balet, když se ukázala na špičkách. Dneska naopak dokonce některé maminky, když dávají svoje děti na tancování, mají požadavek, hlavně aby nedělaly na špičkách. Rodiče za tím vidí velkou dřinu, protože dnes popularita klasického tance rozhodně není taková jako dřív. Přestože klasická technika je nezbytná, aby vypěstovala dokonalého tanečníka.“

Děkujeme za rozhovor.

Zbývá ještě dodat, že hlad po informacích a chuť účastnit se na seminářích novým učitelům tance a dalším zájemcům v posledních letech rozhodně nechybí. Uvážíme-li, že v tentýž den, kdy v Pardubicích probíhal „východočeský“ seminář, probíhalo v Praze v Tanečním centru o.p.s. „Další vzdělávání pedagogických pracovníků“ za účasti cca 90 zájemců - převážně mladých učitelů tance z celé republiky, je to skvělý obraz zájmu o obor.

-mn-

①②③ Záběry z pardubického semináře Foto: BoD

**NEPŘEHLÉDNĚTE
SOUTĚŽ
NA STRANĚ 18.**

**SOUTĚŽ,
VE KTERÉ
NEMŮŽETE
PROHRÁT**

Mirek Němec při losování soutěže

Foto: BoD

Vyhráli jste?

V loňských dvou pilotních číslech našeho časopisu jsme vyhlásili předplatitelskou soutěž. Protože v lednu, kdy probíhalo losování, bylo první letošní číslo již v tiskárně, přinášíme výsledky dnes.

1..... TS Heleny BrahovéNáchod
2..... Matyášová Dita.....Praha 5
3..... Bartošík Ondřej..... Havířov

Nepřehlédněte, že i pro letošní rok jsme připravili zajímavou soutěž. A prohrát v ní věru nemůžete.

Bohumír Džubej

Chantal Poullain: Chtěla jsem být baletkou

Chantal Poullain pro TANEČNÍ ROZHLEDY

Foto: BoD

O Chantal Poullain jsem nikdy nepochyboval, že je silnou osobností. Poté, co jsem ji viděl hrát i zpívat v roli chůvy a vychovatelky v divadelní hře Julie & Romeo & Julie (W. Shakespeare) v provedení Klicperova divadla Hradec Králové se tento můj názor ještě upevnil. Je typem stvořeným pro divadlo. Můj zájem však přitahovala z jiného důvodu - jako Francouzka a umělkyně určitě někdy „zavadila“ v jakékoli podobě o scénický tanec. A to byl důvod, proč jsem si se Chantal Poullain domluvil po představení malou schůzku:

• *Francie je země známá svoji bohatou kulturní historií i současností. Kdybych dneska jel do Francie, co byste mi doporučila - měl bych si spíš koupit knížku, nebo jít na kabaret?*

„Bylo by toho víc. Pro mě je nejdůležitější literatura, protože vždycky člověku dobije baterie a přinese něco nového. Ale jako Čech se držte své literatury. Je krásná. Taky byste ze čtení ve francouzštině asi tolik neměl. Ve Francii jděte na divadlo.

Myslím, že jsme si v kultuře velmi blízcí, Češi a Francouzové, nikdy jsem se tady necítila v tomto směru opravdu v cizině. Vždycky jsem měla pocit, že jsme skoro z jednoho těsta. Podívejme se do historie, vztahy mezi Francií a Českou republikou byly často velmi blízké.

Co bych ještě doporučila? Naše dobré víno, bagetu a sýr!“

• *Jaké máte zkušenosti s tancováním, se scénickým tancem?*

„Chodila jsem dvanáct let do baletu! Chtěla jsem být baletka. Tančila jsem od pěti let. Chodila jsem do normální baletní školy s velmi tvrdou disciplínou - prostě klasický balet. Když jsem byla větší, absolvovala jsem ve vši tichosti pár kursů jazzu, ale to jsme měli zakázané. Nakonec jsem tanec nechala být kvůli divadlu.

Byla jsem celý život blízko baletu. Byla to moje velká láska. Trvalo to dlouho, ale život je život. Nakonec jsem odmítla tak dál žít. Já jsem trošku divoká a vadilo mi podřizovat se tvrdé baletní disciplíně. Byl to těžký život.

Měli jsme zakázaný sport, spoustu zakázaných věcí, vlastně všechno. Dennodenně na baletním sále... Mohla jsem být baletkou z opery. Nakonec jsem se rozhodla pro divadlo. Ale moc mi moje taneční minulost pomohla. Nepochybně je balet a taneční příprava nesmírně důležitá pro herce. Umět dirigovat svoje tělo je pro herce první věc. Na jevišti se pozná, kdo to umí. Vzpomínám si na kolegyně, které dělaly se mnou divadelní školu a měly s pohybem problémy - protože ovládnout tělo a cítit každý sval, nerv, tak jak se to učí při baletu, není jednoduché. Závíděly mi, vždycky říkaly, ty se máš, že se takhle umíš hýbat.... Pro moji hereckou profesi mi tanec moc pomohl.

• *Máte čas si v Brně zajít na tanec?*

„Málo chodím na balet, nemám čas už ani na divadlo. Zkouším, hraji, starám se o nadaci a to málo času, co mi zbývá pro sebe, věnuji výchově svého syna, který mě potřebuje.

Hlavně čtu. Když je čas, jdu hrozně ráda na nějaký koncert, na operu. Hlavní problém je čas, protože je málo večerů, kdy jsem doma.“

• *Co byste přála do nového roku kultuře a umění? Nového ministra kultury, nebo ... ?*

„Ministr kultury nemůže za to jak vypadá kultura u nás, ještě tak může mluvit do toku financí do kultury...

České divadlo je velmi bohaté, jsou krásná představení a nádherní herci. Přeji samozřejmě, aby vše pokračovalo. A líp pokračovalo. Víím, že více divadel má problémy, protože jsou soukromé, nebo hledají sponzory. Ale vzpomínám, jak jsme to kdysi „montovali“ v našem divadle Na provázku, když jsme dělali Šaška a královnu. Neměli jsme vůbec peníze, ale nebrečeli jsme. Prostě jsme vzali všechno, co bylo a udělali jsme divadlo.

Všechno je v lidech. Kolikrát už jsem slyšela na adresu umělecké tvorby a divadla spoustu stesků, jaké to bylo předtím, před revolucí, kolik bylo v divadle humoru, černého humoru, kritiky. Nepochybuji o tom, že je i dnes vždycky co ironizovat, i náš život je velká ironie.

Není řečeno, že dnes, když zde není komunismus, že musíme mít peníze na to, abychom „mohli dělat kulturu“.

Chantal Poullain a Mirek Němec po rozhovoru

Foto: BoD

Možná je to o něčem jiném, problematika je jiná.

Vzpomínám si, že kultura byla tady víc než jídlo. Byla jsem tím fascinovaná. Divadla narvaná, fronty, lidi dokonce čekali ve spacácích před divadlem kvůli lístkům. Dneska takový člověk má svůj mobil, diář, nemá čas, do divadla už nechodí - kolik let jsme po revoluci? Devět let nemá čas na divadlo, nebo na kulturu. Je to jiný styl života, pravda. Ale taková problematika je nakonec všude ve světě. Se svobodou jsme získali finanční problémy. Ale umění se dá udělat doslova z ničeho, z nadšení.

Nepochybuji o tom, že česká kultura i divadlo budou stále velmi silné.“

• *Jak se vám spolupracuje s Klicperovým divadlem v Hradci Králové?*

„Spolupráce s Klicperovým divadlem mi udělala velkou radost. Je to pro mě zajímavá umělecká křižovatka, protože hrát Shakespeara v češtině, ještě k tomu Sládkův překlad... Tak to vám teda můžu říci, že jsem si nikdy v životě ani nepomyslela, že budu hrát v češtině právě tohle! Nikdy! Když se mě režisér Vladimír Morávek ptal, jestli to беру, řekla jsem: Vy jste blázen. Ale vážně - zvládne se to, i když je jasné, že jsem Francouzka, je to poznat na dálku.

Vladimír Morávek mě chce dát ještě jednou dohromady s Pavlínou Tomicovou, se kterou jsem hrála v Julii & Romeo & Julii. Připravuje seriál čtyř her Noci antilopy a my hrajeme s Pavlou poslední představení, které se jmenuje Antilopa. Do scénáře jsem se zamilovala. Je to o vztahu a o lásce. Jak láska může být nádherná věc, ale jak taky může člověka zničit. Je to něco velmi lidského a zároveň dramatického.“

Děkuji za rozhovor.

-mn-

Šárka Vrašťáková hledá nové prostředky

Šárka Vrašťáková patří k tanečnicím, které jdou cílevědomě po pomyslných schůdkách umění výš a výš za vlastní možností vyjadřování. Dnes studuje HAMU Praha, obor choreografie 3. ročník u prof. Zdeňka Prokeše. V Ústí nad Orlicí na celostátní přehlídce scénického tance uvedla svoji choreografii Prší déšť. Tento tanec porota ocenila jednou z cen.

ROZHOVOR SE USKUTEČNIL V ŘÍJNU 1997 NA FESTIVALU „TANEC, TANEC...“.

• *Co stálo u zrodu choreografie Prší déšť?*

„Je výsledkem toho, co mě ovlivňuje průběžně od doby, kdy jsem se choreografií začala zabývat. Je to neustálé zkoušení, hledání nových prostředků v kombinaci s osobním i pracovním „řemeslným“ vývojem. Jedno souvisí s druhým.“

• *Proč se věnujete právě tanci?*

„Asi to má člověk v sobě. Vystudovala jsem Taneční konzervatoř v Brně, potom jsem tančila čtyři roky v Pražském komorním baletu u pana Pavla Šmoka. Dál jsem ale začala cítit potřebu změny, byla tu chuť jít dál. Co mě přivedlo k studiu choreografie je i to, že tanečník nemá možnost se podílet na tvorbě, je interpret a jakmile začne dávat něco moc ze sebe, tak to v řadě případů nemusí být k dobru choreografie. Být choreografem je možnost vyjádřit, co mě zajímá, čím procházím...“

• *Vy jste na celostátní přehlídce scénického tance poprvé, můžeme se těšit, že podstoupíte za rok výběrové oblastní kolo s cílem opět se dostat do celostátního finále?*

„Já vydržím hodně, takže určitě.“

• *Vaše práce byla oceněna porotou. Nenaštve vás ale když slyšíte i nějaké kritické připomínky, konkrétně šlo o hudbu.*

„Když slyším kritické připomínky od lidí, které znám, o kterých vím, že mají jeviště „obšlápé“, tak takového názoru si mohu vážít a vždycky si z toho něco vezmu.

Ale co člověk, to jiný názor, a platí to i u kritiků. Ale to je v pořádku, proč ne?“

• *Nakonec všeobecná otázka - máte pocit, že se dnes věnuje scénickému tanci hodně mladých lidí, nebo málo, cítíte se osamělá ve svém snažení, nebo ne... atd?*

„Letos jsem byla ve Francii v Avignonu na festivalu divadla a tance a tam jsem viděla místnost, kde po stěnách byly spousty letáček, plakátů, pozvánek... Byl to krásný pocit. Tanci se věnuje hodně lidí, vůbec si nepřipadám osamocená, rozhodně ne naopak.“

• *Máte ten dojem i v Praze?*

„Ano. Na to, že jsme malá republika, se tanci věnuje poměrně dost lidí.“

Děkuji za rozhovor.

-mn-

TANEČNÍ ROZHLEDY

Vzhůru do Mohelnice!

Uvážíme-li, že v České republice je soutěží a soutěžních přehlídek ve scénickém moderním tanci jako šafránu, o to zvědavější jsem byl na Mohelnickou rolničku '97 (29. a 30. listopadu 1997), třetí ročník soutěžní přehlídky v předtančení a scénickém tanci dětských kolektivů. Soutěž pořádá Dům dětí a mládeže Mohelnice pod záštitou Školského úřadu Šumperk a Městského úřadu Mohelnice. Mohelnická rolnička se koná každoročně, nemá předkola a je určena zájemcům z celé republiky. Porota je regionální severomoravská.

Dominantní částí je díky účasti desítek souborů sobotní den, kdy probíhá soutěž v předtančení. Letos se účastnilo téměř tisíc dětí a soutěž probíhala od časného rána do pozdní noci.

Soutěž ve scénickém tanci bývá poněkud klidnější, letos se jí zúčastnilo celkem 20 kolektivů, rozdělených do dvou kategorií. První do devíti let, druhá do patnácti let.

Na to, jak se vedle sebe „snášší“ soutěž v předtančení a ve scénickém tanci jsem se zeptal jedné z hlavních pořadatelek, kterou je externí vedoucí tanečních kroužků zájmové činnosti DDM Mohelnice Andrea Kukřlová: „Je to sice netradiční kombinace, ale jeví se mi to v pořádku, pokud chceme tanec ukázat v globále. Navíc existují soubory, zabývající se obojím žánrem. Máme zde soubory, které tu přespí a zůstávají na oba dny. Takže proč by nemohly tyto soutěže stát ved-

le sebe? Je to zajímavé jak pro diváky, pokud si chceme nějaké vychovat, tak i pro samotný rozvoj tance. Faktem je, že na scénický tanec zde bohužel nejsou úplně ideální podmínky, kulturní dům není až tak dobře vybaven, ale pro děti na úrovni základních uměleckých škol soutěž určitě svůj význam má. Důležité je, že soutěž v těchto prostorách může proběhnout, i když zde chybí standart, který třeba mají divadla v Ostravě, nebo jinde.“

O několik slov o soutěži jsem požádal ředitelku DDM Mohelnice paní Vladimíru Kopkovou, která byla přítomna během celého soutěžního dění: „Pro enormní zájem o soutěž v předtančení jsme uvažovaly s kolegyněmi o možnosti rozšířit soutěž o další den, začít v pátek. Protože omezovat zájem o soutěž nám připadá vůči soutěžícím dětem necitlivé. Svou roli ale hraje ekonomická stránka věci. Jednala jsem s Institutem dětí a mládeže, i se školským úřadem v Šumperku, že bychom se pokusili Mohelnickou rolničku zařadit do kalendáře akcí, zaštiťovaných Ministerstvem školství. Ale zase se bojíme, aby se tato soutěž nespoutala do nějakých striktních propozic, do příliš sešněrovaných pravidel. Protože soutěž je určena i pro ty, kteří se „neprotančí“ až do vrcholových soutěží a soutěží se na základě přihlášky. To bylo smyslem při vzniku této akce, aby si děti předvedly a konfrontovaly svoje dovednosti, zároveň aby se poznali i vedoucí souborů.“

Podtrženo, sečteno: Největší „rolničku“ zasluhují pořadatelé za otevření a udržení soutěže. Není jednoduché pořádat akci, vytvořit tým lidí, sehnat finance, zajistit ubytování a stravování pro soubory, postarat se o propagaci, atd... Zkuste si to někdy.

V Mohelnici se nám líbilo, letos v listopadu při Mohelnické rolničce '98 nashledanou!

Mohelnická rolnička '97

Oficiální logo soutěžní přehlídky v předtančení a scénickém tanci dětských kolektivů pro rok 1997

Dosavadní držitelé Mohelnické rolničky:

1995

⇒ Předtančení

Domino Zlín
Studio Line Ostrava
ZUŠ Červený Kostelec

⇒ Scénický tanec

ZUŠ Stříbro
ZUŠ Červený Kostelec

1996

⇒ Předtančení

Echo Baby Praha
Smog Ústí nad Labem
Nikolas Dance Karviná

⇒ Scénický tanec

ZUŠ Šumperk
CASSIO Litvínov

1997

⇒ Předtančení

Mláděta Plus Olomouc
SMOG Ústí nad Labem
Stonožka Bruntál

⇒ Scénický tanec

ZUŠ Lanškroun
CASSIO Litvínov

Seznamte se: Pavlína Šafusová, Stříbro

Pavlína Šafusová, učitelka tance v Tanečním studiu Stříbro, patří k aktivním lidem. Po přečtení rozhovoru s ní mi ohledně tohoto tvrzení dají za pravdu jistě mnozí ze čtenářů Tanečních rozhledů. Setkání s Pavlínou Šafusovou po soutěži Mohelnická rolnička patřilo pro mne k těm povzbudivým. Ujistilo mě v názoru, že scénickému tanci se věnuje celá řada organizátorsky schopných kantorek.

• *Co vás vedlo k tomu, že jste začala učit tanec? Někde se dá určitě vystopovat začátek...*

„Tančila jsem v základní umělecké škole v Tachově, potom jsem tančila v Praze v souboru scénického tance Jiřího Rebce. Nakonec jsem se vrátila zpátky do Stříbra, kde žádné tancování nebylo, žádné soubory, nic. A protože jsem neměla možnost pravidelně dojíždět do Prahy na tréninky a věnovat se tanci dál aktivně jako tanečnice, začala jsem s dětmi.“

• *Jak dlouho máte vaše Taneční studio?*

„Taneční studio mám jako soukromník od roku 1991 na živnostenský list. S dětmi pracuji ale deset let, před založením Tanečního studia jsem učila při Domu dětí. Dnes mám 80 žáků.“

• *Kde berete inspiraci ke tvorbě?*

„Nejvíce asi v hudbě. Když poslouchám některou skladbu, která mě zaujme, přemýšlím o ní, snažím se najít, co v ní je...“

• *Zajedete si občas někde na taneční představení?*

„Jezdím hodně - byla jsem i na skupině Alvina Aileyho, na slavnostním koncertě k narozeninám Pavla Šmoka ve Stavovském divadle, byla jsem v Plzni, kde nastudovával svoje choreografie s tamním souborem... Příležitostně jedu tam, kde je nějaké zajímavé vystoupení. Záleží na tom, aby bylo na dosah, protože ze západních Čech je pro nás tancování na všechny strany vzdálené. Jezdím na amatérské přehlídky, na soutěže ZUŠ, nebo na semináře, kde se jako pedagog můžu něco naučit.“

• *Je v západních Čechách scénický tanec dostatečně rozšířený?*

„Myslím, že velmi málo.“

• *Proč asi tomu tak je?*

„V západních Čechách je podle mého mínění dost malá tradice. Je tam spousta lidí, přistěhovalců, kteří nejsou starousedlíci. Chybí dlouhodobá kontinuita generací, předávajících si zkušenosti. A to myslím ve všem. Lidé prostě nemají vyhraněný vztah k místu a tak se nevyjadřují naplno ani citově, umělecky.“

• *Mimochodem, když jste skončila u Jiřího Rebce, byla jste se od té doby podívat na nějaké jeho další taneční představení?*

„Loni jsem viděla jeho soubor v Ústí nad Orlicí, vystupoval na úvod celostátní přehlídky scénického tance. Rok, nebo dva předtím jsem byla v Praze, protože bylo výročí souboru spojené s představením. Pana Rebce jsem požádala i o videokazetu, takže jsem celé představení mohla vidět ještě v klidu doma. I když je to určitě v divadle s celou atmosférou trochu jinačí.“

• *Vedle toho, že vyučujete tanec máte i firmu na prodej taneční obuvi. To není úplně běžná kombinace, i když logiku to samozřejmě má výbornou.*

„Úplně na počátku moje děti v souboru neměly v čem tančit, neměly obutí a proto jsem se začala pít co a jak... Vzniklo to úplně spontánně. Když jsme někde přijeli, kolegyně se divily, že máme krásnou obuv a tak jsem řekla: Já vám taky objednáám. A tak to vzniklo. Protože není možné, aby od nás maminky jezdily dětem pro taneční obuv do Prahy, nebo někde na Moravu. Rozšiřujeme sortiment i o jazzovou obuv a snad i dál.“

Děkuji za rozhovor.

-mn-

TS STŘÍBRO
v choreografii „CHORÁL A PÍSEŇ“
Foto: BoD

TANEČNÍ ROZHLEDY

Velice pozitivní rozhovor s Bárou

Když do Jablonce nad Nisou přišel podzim, zdálo se, že jako každý rok zažene sychravé počasí jeho obyvatele na pec (ty bohatší ke krbu), donutí je utěsnit okna a vytáhnout fotky z letní dovolené u moře. A přece se něco změnilo. V klubu Na Rampě, který je už téměř rok výkladní skříň jablonecké kultury se začali scházet mladí lidé, které zaujal plakát zvoucí na lekce moderního výrazového tance. Tím, kdo naprostě většině z nich poprvé ukazuje a vysvětluje, co je to zač, je Barbora Zimermanová. A tak jsem neodolal a pod dozorem své manželky (Bára je totiž velice pohledná dívka) jsem s ní usedl ke sklence dobrého pití a tahal z ní rozumu.

• *Báro, na úvod trochu netradiční otázka: Můžeš milionům našich potenciálních čtenářů o sobě něco povědět?*

„Je mi 23 let a jsem z Prahy. Teď ale trávím většinu svého času v Liberci, kde studuji druhým rokem architekturu na Technické univerzitě.“

• *Jaká byla tvoje cesta k tanci?*

„Odmalička jsem chodila do základní umělecké školy, ale nejvíc mi dalo působení ve Vysokoškolském uměleckém souboru. Tam jsem se dostala v osmé třídě a vydržela tam až do osmnácti. Měli jsme moc kvalitní vedení, především manžele Schneiderovy nebo Moniku Rebcovou. Obohatilo mě i to, že jsme každý rok pomáhali organizovat Mezinárodní týden tance. Prodávali jsme lístky, dělali inspiaci, atd.“

• *Co tě zaválo do Jablonce?*

„Měla jsem potřebu se nějak hýbat, takže když se mi nepodařilo najít nic v Liberci, kontaktovala jsem přes známého klub Na Rampě, kde mě s radostí přijali.“

• *Učila jsi tanec už někdy předtím?*

„Ano, v Praze rok v MON-klubu a 3 roky v Domě dětí a mládeže na Žižkově.“

• *Bereš to i jako příležitost si přivydělat?*

„Ne, oni mi za to zatím ani neplatí, ale to nevadí, protože já to dělám hlavně pro radost. Zatancuji si při tom a ještě mám dobrý pocit, že jsem někoho něco naučila.“

• *Kolik lidí chodí na tvoje lekce?*

„Spousta, budu je asi muset rozdělit. Mám z toho radost.“

• *Máš v plánu udělat s nimi i nějakou choreografii?*

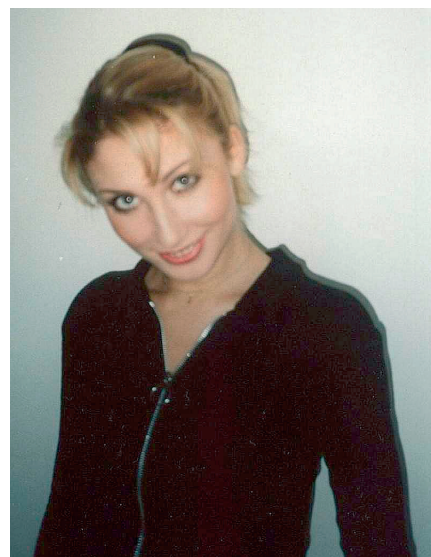
„Určitě, jinak by ta práce ani neměla smysl. Snažím se všechny prvky, které je učím, zakomponovat do tanečních vazeb, které bychom mohli použít.“

• *Jaké techniky je učíš?*

„Jazz, Limona, Grahamovou... Jsou to ale jenom jejich prvky. Nesnažím se vychovat profesionální tanečnice, snažím se je naučit hýbat a ... pobavit.“

Co dodat? Snad jen, že až bude v každém městě jedna taková Bára (nebo radši víc) nebudou pro většinu lidí diskotéka, polka nebo Vlastimil Harapes jedinými asociacemi, které se jim při zaslechnutí slova tanec vybaví.

Libor Tampier

Barbora Zimermanová

Foto: archiv

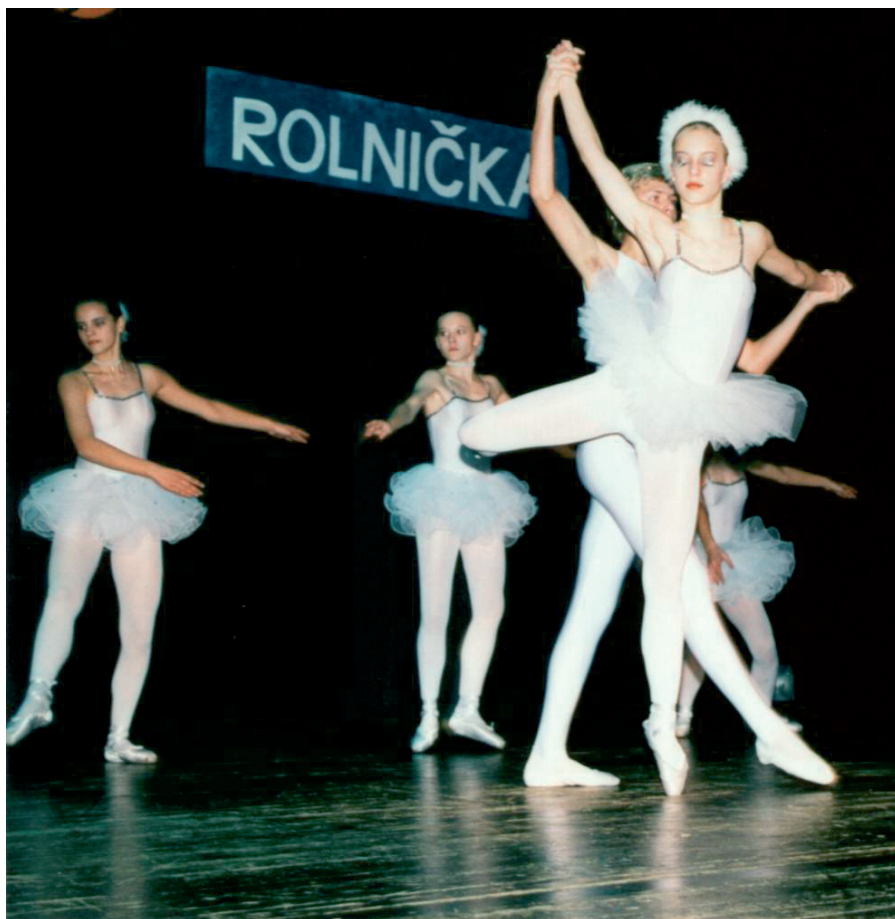
Porota „Mohelnické rolničky“ v plném pracovním zaujetí

Foto: BoD

Držitelé ceny „Mohelnická rolnička“, ZUŠ Lanškroun

Foto: BoD

CASSIO preferuje balet

Soukromé baletní studio CASSIO z Litvínova má za sebou 7 let činnosti a vede ho Jarmila Hrabáková. Na Mohelnické rolničce 97 v obou kategoriích tzn. do devíti a do patnácti let obdrželi mladí adepti baletu z Litvínova v disciplíně klasický tanec Cenu za účast. Byli jedinými soutěžícími v disciplíně, jejich úroveň byla znamenitá, konkurence se nemuseli bát.

Kromě klasického tance soutěžili i v lidovém tanci, kde obsadili první místo II. kategorie před ZUŠ Šumperk a souborem Klip-Klap z Prahy. Ve II. kategorii získali hlavní cenu Mohelnickou rolničku.

Abych si alespoň v hrubých rysech udělal představu o práci Soukromého tanečního studia CASSIO položil jsem Jarmile Hrabákové

tyto otázky:

- Když k vám do studia přijde zájemce, co mu můžete nabídnout?

„Děláme modernu, klasiku, balet, folklór, úplně všechno, pracujeme i s manekýnkami a fotomodelkami.“

- Co z výše jmenovaného preferujete?

„Balet, klasiku“.

- Vyučujete sama?

„Mám kolegyni Veroniku Kubištovou, jsme na to dvě. Děti máme osmdesát.“

- Co výsledky, úspěchy na soutěžích?

„Loni jsme vyhráli na Mohelnické rolničce jedno druhé místo, dvě první i hlavní cenu Mohelnickou rolničku.“

- Uživíte se tancem, nebo se věnujete ještě něčemu dalšímu?

„Dělám jenom tanec.“

- Proč jste si vybrala tanec?

„Tančím od malička, takže to je jediné, co umím.“

- Jaké máte školné ve vašem studiu?

„Školné je 300,- Kč měsíčně a děti mají 10 - 11 hodin výuky týdně.

Děkuji za rozhovor.

-mn-

Držitelé ceny „Mohelnická rolnička“, CASSIO Litvínov,
ve dvou záběrech z choreografie
MOTIVY Z LABUTÍHO JEZERA
Foto: BoD

Víte o tom?

Dům dětí a mládeže v Lomnici nad Popelkou pořádá 4. ročník hudební, taneční a pěvecké přehlídky „Lomnické hudební jaro 98“. Přehlídka proběhne 4.- 5.dubna 1998. Taneční kategorie jsou vyhlášeny tyto: Country tance, Moderní tance - jednotlivci i skupiny, společenské tance - páry, Scénické tance - skupiny. Festival je určen dětem a mládeži do 17 let včetně. Akce je určena jak pro soubory ZUŠ, tak DDM nebo ze ZŠ. Bližší informace podá Dům dětí a mládeže Lomnice nad Popelkou PSČ 512 51.

ZUŠ
PARDUBICE - POLABINY
v choreografii „MY“
Foto: BoD

TO ZUŠ ZÁBŘEH
v choreografii
„MIKE OLDFIELD“
Foto: BoD

30 dní pro neziskový sektor

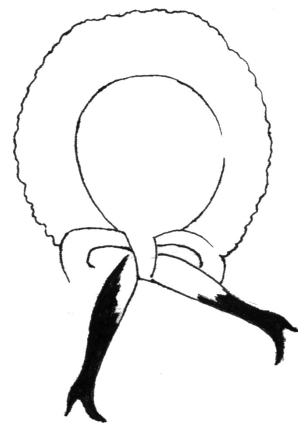
Informační centrum nadací pořádá od 25. ledna do 25. února informační kampaň s cílem zviditelnit NEVLÁDNÍ NEZISKOVÉ ORGANIZACE.

Pokud o tom ještě nevíte, bylo v Praze založeno „Volné sdružení nevládních neziskových organizací v kultuře a umění“, dále VSNNOKU, jehož posláním je sjednotit zásadní požadavky nevládních neziskových organizací z oblasti kultury a umění vůči vládě, parlamentu, vlastnímu resortu MK ČR i místním samosprávám. Zároveň by mělo kontaktovat své členy uvnitř sektoru a spolupracovat s nimi při vytváření nových podnětů ke konstruktivnímu řešení celé řady stávajících problémů.

VSNNOKU chce být pro své členy (t.j. občanská sdružení, nadace, obecně prospěšné společnosti) významným zdrojem informací v současné spletité legislativní situaci.

Předsedkyní VSNNOKU byla zvolena Mgr. Yvona Kreuzmannová-Daňková (Tanec Praha).

Chcete-li se dozvědět něco bližšího, stát se členy apod., informujte se u koordinátorek VSNNOKU Šárky Joklové, nebo Marty Lajnerové. Adresa: Tanec Praha, Jirsíkova 4, 186 00 Praha 8, tel./fax.: 02/2319576, tel.: 0602/368979.

Kresba: Jan Steklík

V příštím čísle přineseme

- ☞ Reportáž z vystoupení Taneční konzervatoře Praha ve Státní opeře
- ☞ Materiály z MTT 98
- ☞ Rozhovor s manažerkou Bratislavského divadla tanca Bibiánou Míkleovou
- ☞ Vaše bezprostřední dojmy??? (po představení BDT v Praze 10. ledna) známé osobnosti českého tanečního světa i náhodně vybraní diváci odpovídají na naši otázku
- ☞ Rozhovor s taneční kritičkou Valerií Preston-Dunlop z Anglie
- ☞ Fejeton Libora Tampiera
- ☞ Úvahy o moderním tanci, atd....

Praktické semináře!

ARTAMA Praha pořádá ve dnech 14. a 15. února v Praze seminář moderního scénického tance. Seminář není určen pro úplné začátečníky. Místo konání bude určeno podle počtu přihlášených účastníků.

Lektoři semináře: Ivanka Kubicová, Jiří Lössl, Vladimíra Kartouzová aj.

Informace podá: Iva Švarcová - IPOS ARTAMA Praha, Křesomyslova 7, P.O.Box 2, 140 16 Praha 4 - Nusle.
Tel.: 02/61 21 56 84-7
Fax.: 02/61 21 56 88.

Naše pozvánka

Městské divadlo v Českém Krumlově si objednalo na 21. února celovečerní představení „Všichni na jednom jevišti“ souboru C-DANCE z Ústí nad Orlicí. Na program jsou choreografie Evy Veverkové. Pokud jste z Českého Krumlova a okolí, nenechte si ujít!

Celostátní přehlídka dětských skupin scénického tance

Z pověření a za finančního přispění Ministerstva kultury ČR pořádají IPOS - ARTAMA Praha a Sdružení pro dětskou taneční tvořivost Celostátní přehlídku dětských skupin scénického tance, která se bude konat od 12. do 14. června v Kutné Hoře.

Přehled regionálních kol:

Praha a střední Čechy

Místo konání:

Praha

Termín:

18. nebo 25. dubna

Kontakt:

Jiří Melichar, DDM

Krynická 490, 181 00 Praha 8 - Trója

tel.: 02/855 37 90

Jižní Čechy

Místo konání:

Líšov (u Českých Budějovic)

Termín:

25. dubna

Kontakt:

Marie Oberfalcerová, DDM

U zimního stadionu 1, 370 01 České Budějovice

tel. do zam.: 038/570 61-3

Západní Čechy

Místo konání:

Plzeň - Divadlo ALFA

Termín:

25. dubna

Kontakt:

Jena Janovská

Kralovická 45, 323 00 Plzeň

tel.: 019/521835

Severní Čechy

Místo konání:

Ústí nad Labem

Termín:

18. dubna

Kontakt:

Jindřich Šrejber,

Kulturní středisko ALBIS,

Hrbovická 182, 400 01 Ústí nad Labem

tel.: 047/560 15 05

Severovýchodní Čechy

Místo konání:

Červený Kostelec

Termín:

2. května

Kontakt:

paní Karešová, Městské kulturní středisko

5. května 1072, 549 41 Červený Kostelec

tel.: 0441/631 919

nebo:

Nada Gregarová, Středisko amatérské kultury

IMPULS

Okružní 1130, 500 03 Hradec Králové

tel.: 049/42769

fax: 049/46560

Východní Čechy

Místo konání:

Ústí nad Orlicí

Termín:

25. dubna

Kontakt:

Dana Chládková, Středisko kulturních služeb

Dělnická 219, 562 01 Ústí nad Orlicí

tel.: 0465/52 1 0 47

nebo:

Eva Veverková

Havlíčková 120, 562 01 Ústí nad Orlicí

tel.: 0465/52 52 72 - ZUŠ

Severozápadní Morava

Místo konání:

Zábřeh

Termín:

15. dubna

Kontakt:

Hana Dvorská, Kulturní a dětské centrum

města Zábřeh

ČSA 1, 789 01 Zábřeh

tel.: 0648/214 00, 224 61

Severovýchodní Morava

Místo konání:

Ostrava

Termín:

25. dubna

Kontakt:

Kateřina Macečková

Karla Tomana 3, 709 00 Ostrava,

tel. do zam.: 069/226831

tel. domů: 069/52480 (!!! po přečíslování bude platit číslo 069/6626763 !!!)

Jihovýchodní Morava

Místo konání:

Zlín - Otrokovice

Termín:

21. března

Kontakt:

Leona Hozová, TŠ DOMINO

Na Honech 4922, 760 05 Zlín 5

tel.: 067/72 118 09

mobil: 0603 523 003

Jižní Morava - v jednání

Místo konání:

Brno

Termín:

4. dubna

Kontakt:

Věra Belháčová, DDM Lužánky

Lidická 50, 658 12 Brno

tel.: 05/412 100 57-8

Hlavní koordinátor:

Dana Ždímalová

Centrum dětských aktivit

IPOS-ARTAMA Praha

Křesomyslova 7

140 16 Praha 4

tel.: 02/61 21 56 84 - 7

fax: 02/61 21 56 88

**Sponzorem tohoto čísla
Tanečních rozhledů
je
Eva Veverková**

Nohu jako v bavlnce dopřeje žákům vaší školy jediné dobrá taneční obuv!
Taneční obuv (piškoty) v barvě bílé i černé, provedení textil nebo kůže,
dle přání i s podpatkem, velikost pouze celá čísla (délka šlapky v cm)

	textil	kůže
od 18 do 22	160,-	255,-
od 23 do 26	225,-	340,-
od 27 do 30	280,-	430,-

Novinka! Jazzová obuv (dělená podrážka, s podpatkem i bez, šněrování s jazykem)
zaváděcí cena: textil bez podpatku cca 300,-
kůže s podpatkem cca 530,-

Od 15ti párů neúčtujeme poštovné!

Objednávejte na adrese:

Ing. Ivo Šafus

Soběslavova 1293

349 01 Stříbro

telefon: (0183)623193

Ve zkratce, aneb Letem světem

☞ Na desetidenní umělecký zájezd odejel do Libanonu v první polovině ledna Pražský komorní balet. Místo pobytu - Bejrút. Tamnější diváci se mohli seznámit s choreografiemi Šibeničky (moravské lidové písně v úpravě Spirituál kvintetu), s Dvořákovými Večerními písněmi, s Mahlerovými Písněmi potulného tovaryše a s baletem Seul (šansony Jacquese Brela). Autoři choreografií jsou Jiří Kylián, Libor Vaculík a Petr Zuska.

Pokud si neumíte v tomto okamžiku Libanon zasadit do konkrétních zeměpisných souvislostí, je to přímořský stát (Středozemní moře) a sousedí se Sýrií a Izraelem.

☞ Taneční konzervatoř Praha ve dnech 17.1. a 21.1. uvedla v budově Státní opery Praha nové představení svých studentů. Na programu byly: P.I.Čajkovskij - Serenáda pro smyčky (choreografie G.Balanchine), Claude Debussy - Nuages (choreografie J.Kylián - první uvedení v ČR) a Johann Strauss - Ples kadetů (choreografie Ivo Váňa Psota). **POZOR! Toto představení můžete shlédnout ještě 25.2. ve 14⁰⁰ a v 19⁰⁰ hod.**

Dvakrát Ivan Krob

• *Jako pedagog Tanečního centra Praha o.p.s. vyučujete klasiku v rámci „Dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků“. Jak se vám pracuje s dospělými lidmi? Jsou ještě tvární?*

„Jsou tvární. Já si jich především vážím pro jejich smysl o obor. Dělají pokroky. Dá se to poznat na první pohled u základních primárních věcí.

Záleží u nich na chytrosti, intuici... Na chtění. A oni chtějí. Kdybych neměl jako kantor odezvu, když chybí atmosféra, materiál, který chce, tak nemůžu pracovat. Naopak materiál, lidi, kteří se chtějí něco naučit mě inspirují, vygradují. Hodina se potom staví úplně sama.

Mám samozřejmě připravené věci, ale když vidím chybu, zastavím se a pracujeme - to se vždycky vyplácí.“

• *Kdybyste večer měl možnost jít na taneční představení a volit mezi klasikou, nebo modernou, jaký styl byste si vybral?*

„Člověk se má orientovat ve všem. Samozřejmě, klasiku mám rád, na klasice jsem vyškolený a maximálně ji uznávám, ale různé moderní taneční směry mají „nerv“, napětí, život.

Sám jsem prošel vším. Byl jsem roky v angažmá v Národním divadle, kde jsem tančil ve velkých klasických baletech, ale začínal jsem jako jednadvacetiletý po škole a vojně u Luboše Ogouna v Baletu Praha. To byl moderní soubor a vznikl někdy kolem roku 1963, nebo 1964. Roky jsem byl u Pavla Šmoka. To bylo něco!

Ale dobrý balet se dělá na víc místech a nedělám rozdíl mezi styly.“

Děkuji za rozhovor.

-mn-

Ivan Krob při výuce v Tanečním centru Praha o.p.s.

Foto: BoD

Lov na tiskařského šotka

Víte, co je nejmornější práce při vzniku každého nového čísla Tanečních rozhledů? Odstranit překlepy.

Každý nový článek čteme mnohokrát, proženeme ho elektronickým korektorem a stejně když přineseme číslo z tiskárny ejhle!

Tu chybí písmenko, tam naopak přebývá, nebo co je horší - objeví se jiné pozměňující smysl slova. Naštěstí je těch překlepů minimum, když na nějaký narazíte, nekamenujte nás.

Největší problém je, když začne řídit tiskařský šotek a objeví se z nepozornosti, nebo z únavy skutečná faktografická chyba.

Jediné, co mě těší v mém hoří nad tiskařskými šotky a mými překlepy, že i v časopisech s týmy profesionálních korektorů občas napíše takový „gól“, že se člověk nestačí divit. Uvádíme příklad z programového televizního týdeníku SATELIT, kde americký taneční film TANEČNÍCI překlátili v redakci bez problémů na TROSEČNÍCI. (V hlavní roli M.Baryšnikov, koukali jste?)

-mn-

00.35 Trósečníci
(americký taneční film, 1987, 89 min.)
(c) P

satelit 51/97

Zatím co v „Satelitu“ šotek rádil jedna báseň, v „TV magazínu“ naštěstí spokojeně spal.

0.35 Tanečníci 82742483
FILM Americký taneční film (1987). Michail Baryšnikov jako baletní hvězda v tvůrčí i citové krizi. Dále hrají: A. Ferriová, L. Browneová, J. Kentová aj.
Režie H. Ross (89 min. - premiéra)

O radostech i starostech s učitelkami TO

Na návštěvě Tanečního centra Praha o.p.s. jsem si popovídal s řadou učitelek TO ZUŠ při jednom z víkendových seminářů tříletého „Dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků“. Výběr z těchto rozhovorů předkládám čtenářské obci Tanečních rozhledů.

Marcela Vlčková - učitelka TO ZUŠ Kadaň, 15 hodin týdně

- *Co vám to tady dává, proč sem jezdíte?*
„Abych měla vyšší kvalifikaci, abych mohla dělat to, co dělám.“
- *Preferujete klasiku, nebo modernu?*
„Modernu“.
- *Vyjedete si občas někde za tancem, kromě návštěvy Tanečního centra?*
„Jezdím i na další semináře, nebo festivaly scénického tance, na soutěže. Inspiruji se všude možné po republice.“

Marie Jirmanová, TO ZUŠ Šumperk

- *Preferujete klasiku, nebo modernu?*
„Líbí se mi všechno. Mám ráda i lidový tanec. A u dětí záleží na tom, co zvládnou.“
- *Chodí k vám hodně dětí do školy na taneční obor?*
„Děti nám přebírají mažoretky a disko tance. Školy nám nechtějí děti posílat, protože díky zvýšeným úvazkům učitelky nemají co učit a řeší to tím, že si otevírají taneční kroužky. Disko kroužky špatné kvality. Když přijdu dělat nábor, narazím na ně. Některé prostě odmítly spolupracovat s tím, že disko kroužek dětem stačí. Je to můj problém - jak dostat děti do „hudebky“. Přemýšlím, co s tím udělat. Asi by pomohl nějaký článek do domácích novin. Je to problém, když učitelky ze základní školy odmítnou spolupracovat. Někteří rodiče se navíc zbláznili do mažoretek. Chodí, ukazují šatičky a říkají: Děti pojedete do Anglie, do Německa. - Děti rok i víc pochodují na dvě písničky a rodiče tomu fandí a říkají, jaká je to krása.“

Jana Volrábová, učitelka ve vedlejším pracovním poměru na TO ZUŠ v Mostě

- *Jak dlouho sem jezdíte?*
„Druhým rokem. Pro mě je to tady ideální, jednou za měsíc strávit víkend s tancem. Protože mám málo dovolené, abych mohla jezdit někde navíc. Vlastně jsem se jinak k semináři nedostala, pokud někdo nepřijel přímo do Mostu a to už se dlouho neděje. Jsem ráda, že toto studium existuje.“
- *Mohla byste zevšeobecnit své zkušenosti, máte pocit, že jste se něco naučila?*
„Určitě. Jak praxe, tak teorie. Všechno mi něco dává.“

Z výuky v Tanečním centru Praha o.p.s.

Foto: BoD

- *Co děláte jako vaši hlavní práci?*

„Jsem vyučený spojový mechanik a pracuji na ústředně Telecomu.“

- *Proč se chcete věnovat naplno tanci?*

„Nechci se tomu věnovat, já už se tomu věnuji naplno. Pro mě je to koníček, který se stal drogou. A protože už nemůžu být interpret, učím aspoň děti. Baví mě to.“

- *Co bylo pro vás impulsem, že jste začala dělat tanec?*

„Tanec se mi vždycky hrozně líbil, ale nikdy jsem si netroufla se někde přihlásit. Ale dělala jsem krasobruslení. U krasobruslení je nutný balet. A postupně krasobruslení zaniklo a u baletu jsem zůstala.“

- *Řekněte mi něco o tanci v Mostě?*

„Jsou tam dvě ZUŠ, na obou se tanec učí. Dál jsou tam různé taneční kroužky.“

Šárka Málková, TO ZUŠ Litomyšl, třičtvrtě úvazku

- *Proč jste se přihlásila do Tanečního centra Praha?*

„Protože nemám speciální taneční vzdělání a myslela jsem, že si ho tady doplním. Jsem tu třetím rokem.“

- *Dává vám to něco?*

„První rok mi dal hrozně hrozně moc, ale teď mám pocit, že si neodvážím domů tolik nových věcí jako ze začátku. Bude to tím, že jeden předmět vyučuje jeden lektor, který má svůj styl, rukopis a já už ho za ty roky znám.“

Eva Štefková, učitelka TO ZUŠ Němčice, původně vystudovala ekonomickou školu, má 4 děti

„Začala jsem učit proto, protože je nedostatek učitelů tanečního oboru. Ne snad v okresních městech, ale v menších městech určitě ano. U nás v okrese Prostějov je mimo centrum několik „zušek“ ve větších vesnicích. Já učím v Němčicích. Před mnou v Němčicích nebyl žádný kantor na tanec asi 15 let. Pod Němčice patří ještě pobočky, je to práce přímo na vesnicích. Děti chodí, mají velký zájem, jsou šikovné a je škoda, že tam tak dlouho nikdo neučil.“

- *Proč jste začala dělat právě tanec?*

„Tanec mě vždycky zajímal. Chodila jsem do lidušky a tančila v souboru Valašský kroužek v Brně. Dělala jsem valašský folklór. Vyjadřovat se pohybem je mi blízké.

I dnes se orientuji hodně na lidový tanec, na folklór. Mimo náš folklór mě zajímají tance jiných národů, především izraelské tance. Sama jsem vedoucí skupiny, která se věnuje židovskému tanci. Ještě bych se vrátila k Tanečnímu centru - také jsem sem začala jezdit proto, abych měla vzdělání v oboru. Cítím odpovědnost vůči dětem, abych něco uměla, abych je učila dobře.

Bohužel výuka zde je vlastně jenom doškolování na tři roky, kvalifikaci mi nezvedne, budu pořád neaprobovaná. Nikde ale žádná jiná možnost není, jak si taneční vzdělání i „papírově“ doplnit. Je to tady ale jediná možnost, kam se dá jezdit, aby se člověk něco naučil, i když nesplňuje, co bych chtěla, to znamená mít alespoň základní aprobaci pro obor.

Ještě bych chtěla říci, že paní Schneiderová má výborně vypracovanou metodiku, hodně mi její hodiny dávají pro práci s dětmi.“

Všem výše jmenovaným děkuji za rozhovor.

-mn-

Technická poradna

O tom, že hudba a zvuk vůbec jsou nedílnou součástí tance, jistě není třeba nikoho přesvědčovat. A že technicky nekvalitní nahrávka může jinak zdařilou choreografii úplně zlikvidovat, i to je neoddiskutovatelné. Jenomže kde a jak se dozvědět, jak s kterým zařízením pracovat, co od něj očekávat a jak provádět jeho údržbu? S tím mají umělci vždy velké problémy. Proto vznikla tato technická poradna, ve které se vás pokusím provést základy práce se zvukem. Ale dost řečí, pojďme se věnovat prvnímu a zřejmě i nejrozšíře-

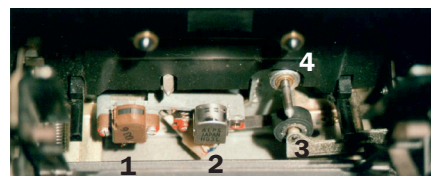
nějšímu zařízení, kterým je
KAZETOVÝ MAGNETOFON

Máte jej jistě nejen ve svých sálech, ale s největší pravděpodobností i doma. Určitě však netušíte, jak velké rozpětí kvality u těchto přístrojů existuje. Pojďme se tedy nejprve věnovat tomu, jak při nákupu rozeznáme kvalitní přístroj od toho pro nás nepoužitelného. V první řadě jej rozhodně nekupujte na tržnici. Prodači se většinou krouť, mají-li vydat řádně vyplněnou účtenku s razítkem. O tom, že existuje něco jako záruční list také většinou nemají ani potuchy. Jako součást dokladů k nakupovanému přístroji čtěte vždy i seznam smluvních oprav, jinak vám při první závadě nastanou pravděpodobně velké potíže. Když už jsme si řekli kde nekupovat a jaké doklady naopak vyžadovat, zaměřme se na cenu. Uvědomte si, že vysoká cena není zdaleka zárukou vysoké kvality. Většinou se nevyplácí kupovat magnetofon v kompaktní věži. Při poruše kterékoliv části pak musíte do opravy odnést i části fungující.

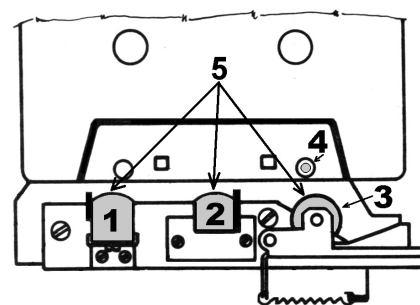
K ověření kvality kazetového magnetofonu nepotřebujete vysokoškolské vzdělání elektrotechnického směru. Stačí na to vaše smysly a několik málo fint. První test je zrakový. Otevřete kazetový prostor a podívejte se do něj. Bude podobný tomu, který je vyfocen na obrázku č.1. Abychom se zde zorientovali, připravil jsem schématický obrázek č.2. Na něm je znázorněna pásková dráha a v ní dvě magnetofonové hlavy. První z nich – její čelo bývá černé – se jmenuje mazací a má za úkol kvalitně smazat starý nepotřebný záznam. K ní se ještě vrátíme. Druhá hlava má naopak čelo stříbrné lesklé. Ta se jmenuje kombinovaná, protože při nahrávání funguje jako záznamová a při přehrávání jako reprodukční (pozn.: existují i magnetofony tříhlavé, ale ty bývají natolik vysoce kvalitní a drahé, že se jimi zde zabývat nebudeme). Třetí věc, o které bychom v páskové dráze měli vědět, je přitlačná kladka. Je to váleček tmavé barvy. Má-li vaše přitlačná kladka tvar soudku, pak je nejvyšší čas navštívit odborný servis. Tato deformace vzniká opotřebením a vy si možná lámáte hlavu nad tím, proč vám magnetofon likviduje jednu kazetu za druhou. Poslední věc, o kterou se v páskové dráze budeme zajímat, je tónová hřídel. Ta spolu s přitlačnou kladkou zajišťuje posuv pásu.

A teď, když už víme co je co, můžeme se naučit první trik k odhalení nekvalitního magnetofonu. Při otevřeném kazetovém prostoru a bez vložené kazety stisknete tlačítko pro přehrávání. Čela **obou** hlav by měla být v jedné rovině tak, jak to ukazuje náčrt č.3 a při stisku přehrávacího tlačítka by se měla vysunout **zároveň**. Přitlačná kladka se opře o tónovou hřídel. Pokud je ve výchozí pozici mazací hlava šikmo (viz. obr. č.4), pak se při stisku tlačítka pro přehrávání ani nevysune do polohy z obr. č.3. Většinou bývá i výrazně užší. Taková poloha je typická pro mazací magnet místo mazací hlavy. Ke smazání starého záznamu sice dojde, ale v nahrávce je šum a to tím vyšší, čím víckrát byla kazeta při pořizování nového záznamu smazána. Takovému magnetofonu se vyhněte na sto honů.

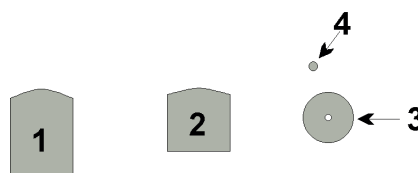
Další věc, které věnujte při nákupu pozor, je regulátor úrovně záznamu. Pokud jej magnetofon nemá, poohlédněte se po jiném typu. Nahrávací automatika je sice pohodlná, ale pro nás nepoužitelná. Následuje-li totiž po silnější pasáži tichá a delší část, začne ji automatika zesilovat. To je jednak nežádoucí, pro-

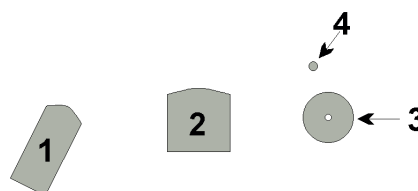
Obr. č.1
Pohled do páskové dráhy kazetového magnetofonu
1 - mazací hlava, 2 - kombinovaná hlava,
3 - přitlačná kladka, 4 - tónová hřídel,

Obr. č.2
1 - mazací hlava, 2 - kombinovaná hlava,
3 - přitlačná kladka, 4 - tónová hřídel,
4 + 5 - plochy, které je nutno čistit

Obr. č.3
1 - mazací hlava, 2 - kombinovaná hlava,
3 - přitlačná kladka, 4 - tónová hřídel;
čelo mazací hlavy je v rovině s čelem
kombinované hlavy, zřejmě se jedná o kvalitnější
kazetový magnetofon

Obr. č.4
1 - mazací magnet, 2 - kombinovaná hlava,
3 - přitlačná kladka, 4 - tónová hřídel;
čelo mazacího magnetu není v rovině s čelem
kombinované hlavy, jedná se
o nekvalitnější kazetový magnetofon

DOLBY B-C-S NR HX PRO

Obr. č.5
Kazetový magnetofon nesoucí toto označení je vybaven obvodem DOLBY B, DOLBY C a DOLBY S, které slouží k potlačení šumu. Nahrávku pořízenou tímto způsobem je nutno přehrávat opět na magnetofonu vybaveném příslušným obvodem DOLBY. Na ostatních magnetofonech je sice reprodukce také možná, ale je vhodné potlačit výšky a nebude přesně odpovídat originálu.

Kazetový magnetofon nesoucí toto označení je dále vybaven obvodem DOLBY HX PRO, který slouží k potlačení šumu a zkreslení na vysokých kmitočtech. Nahrávku pořízenou tímto způsobem není nutno přehrávat na magnetofonu vybaveném tímto obvodem. DOLBY je registrovaná ochranná známka a nesou ji pouze kvalitní magnetofony. Její zneužití je trestné.

tože z pianissima vznikne klidně i forte, a jednak vzroste neúnosně šum v nahrávce. Ruční řízení záznamové úrovně je pro naše potřeby absolutní nutností.

Existuje ještě jeden test, ke kterému potřebujete umět pouze číst. Nese-li kazetový magnetofon logo a nápis DOLBY, bude mít zcela určitě i skutečně kvalitní mazací hlavu i ruční řízení záznamové úrovně. Firma, která uděluje licenci na použití svého systému DOLBY, velmi přísně dbá na to, aby výrobek byl ve všech směrech kvalitní. DOLBY systém slouží ke zlepšení odstupu signálu od šumu (pozor – neumí potlačit šum přítomný v pořizované nahrávce!) a můžete se setkat s verzemi DOLBY B, C a S. U systému DOLBY je důležité nahrávku přehrávat na přístroji, který je vybaven stejnou verzí DOLBY systému, jakou byla nahrávka pořízena!

U solidních kazetových magnetofonů bývá běžnou věcí i samostatné a oddělené vstupy a výstupy signálu. To kompaktní věže nemívají a nemůžete tak nahrávat například z jiného magnetofonu.

Pokud jste po přečtení těchto řádků zklamáni svým přístrojem, pak jste učinili první krok ke zkvalitnění svých nahrávek. V opačném případě vám gratuluji. V obou případech si však přečtěte pozorně i následující kapitolu s názvem

ÚDRŽBA

Máte kvalitní přístroj a on ne a ne hrát čistě. To ovšem může mít na svědomí i nedostatečná údržba. Většina lidí vůbec netuší, že páskovou dráhu je třeba čistit. Ti, kteří to vědí, mnohdy používají čistící kazety. Brrrrr. Taková kazeta sice dráhu vyčistí, ale většinou tak, že nečistoty prostě obrousí. Samozřejmě při tom obrousí i citlivá čela magnetofonových hlav. Jak tedy čistit správně? Připravte si špejli (může být i z umělé hmoty ale **nesmí být kovová**), vatu a čistý líh. Na konec špejle namotejte vatový tampónek, napusťte jej lihem a opatrně, bez násilí, očistěte čela obou (u tříhlavých magnetofonů všech tří) hlav, tónovou hřídel a přitlačnou kladku. To vše se nejlépe čistí při zapnuté funkci přehrávání bez kazety – je si však třeba dát pozor na to, aby se na ně nenamotala vata. A znovu zdůrazňuji – vše bez násilí. Bude-li takovou údržbu dělat pravidelně přibližně po každých deseti hodinách provozu, magnetofon se vám odmění čistým zvukem s jasnými vysokými tóny. Ty totiž špínou na hlavách trpí nejvíce.

Chcete-li se o svůj přístroj starat opravdu vzorně, měli by jste provádět přibližně po každých třiceti hodinách provozu demagnetizaci páskové dráhy. Zní to sice hrozně, ale jde o triviální úkol. Pro tuto činnost existuje speciální demagnetizační kazeta. Tu prostě vložíte a potom se již řídíte návodem k jejímu použití.

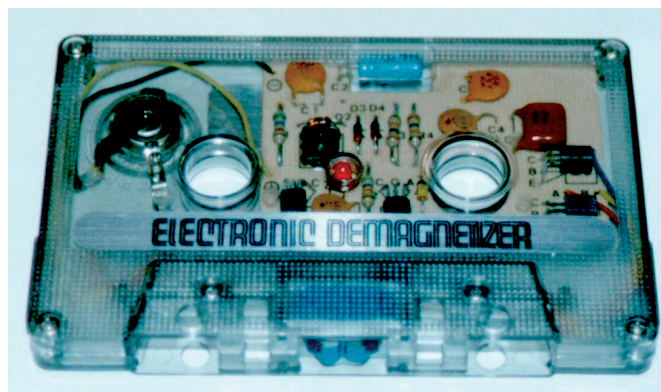
A to je pro tentokrát vše. Příště se podíváme na magnetofony kotoučové a na gramofony. Pokud se domníváte, že jsou již historií, vyvedu vás z omylu. V našem seriálu se samozřejmě zmíníme i o CD přehrávačích, zařízení zvaném MiniDisc a nezapomeneme ani na počítače. Pokud máte nějaké dotazy, pište je na adresu vydavatele uvedenou na straně 18 v tiráži. Bude-li ze strany čtenářů zájem, uspořádám seminář k této problematice v rámci Mezinárodní taneční dílny konané začátkem hlavních prázdnin v Ústí nad Orlicí.

-BoD-

Obr. č.5 (nahore)

Pohled na čelní panel velmi kvalitního magnetofonu firmy SONY s DOLBY B-C-S NR HX PRO, model TC-WE705S, s automatickou kalibrací a autoreverzem.

Obr. č.7 (vpravo)

Pohled na demagnetizační kazetu

ENTRÉE K Tanci

Již třetí ročník Festivalu české a slovenské taneční tvorby Entrée k Tanci proběhne 17.-20. dubna 1998 v Hradci Králové.

Je vítanou příležitostí pro řadu zahraničních partnerů zmapovat nejnovější dění na naší taneční scéně a zároveň možnosti předvést ukázky z chystaných projektů, které mají šanci se objevit na Tanci Praha '98.

Není vyloučeno hostování předního německého souboru S.O.A.P. Dance Theatre Frankfurt Rui Horty a víkendové semináře zahraničního pedagoga.

Z předběžně shlednuté nabídky českých choreografů lze počítat s účastí Moniky Rebcové, Petra Tyce, Barbory Látalové, Dance Puella Šárky Vrašťákové aj., ale i vybranými díly škol a zájmových souborů, např. Domina, Akordů Č.Kostelec, C-DANCE Ústí nad Orlicí, BT Studia Pardubice, Stodoly, Konzervatoře J.Ježka, Duncan Centra atd.

Obsah

Píše se v novinách... Psalo se v novinách...	
Bude se psát v novinách o...?	3
Taneční seminář v Pardubicích	4
Vyhráli jste?	5
Chantal Poullain: Chtěla jsem být baletkou	6
Šárka Vrašťáková hledá nové prostředky	7
Vzhůru do Mohelnice!	8
Seznamte se: Pavlína Šafusová, Stříbro	9
Velice pozitivní rozhovor s Bárou	10
CASSIO preferuje balet	11
Víte o tom?	12
30 dní pro neziskový sektor	12
V příštím čísle přineseme	12
Praktické semináře!	12
Naše pozvánka	12
Celostátní přehlídka dětských skupin scénického tance	13
Ve zkratce, aneb Letem světem	14
Dvakrát Ivan Krob	14
Lov na tiskařského šotka	14
O radostech i starostech s učitelkami TO	15
Technická poradna	16
!!! VÝHODY PŘEDPLATNÉHO !!!	18
!!! POZOR - SOUTĚŽ !!!	18

TANEČNÍ ROZHLEDY

Vydavatel: Bohumír Džubej - BoD

Redakce:

šéfredaktor - Miroslav Němec

Adresa redakce:

Miroslav Němec, Havlíčkova 120, 562 01 Ústí nad Orlicí, tel.: (0465)525087, 524352

Adresa vydavatele:

Bohumír Džubej - BoD, Mírové náměstí 131, P.O.Box 47, 562 01 Ústí nad Orlicí, tel.: (0465)524352, mobil: 0602 416 913, E-mail: bod@uo.fairnet.cz

Ročně vychází 11 čísel

Cena výtisku 25,-Kč

Cena výtisku při předplatném 20,-Kč

Celoroční předplatné 220,-Kč

Objednávky, předplatné a inzerce:

Bohumír Džubej - BoD, Mírové náměstí 131, P.O.Box 47, 562 01 Ústí nad Orlicí, tel.: (0465)524352, mobil: 0602 416 913, E-mail: bod@uo.fairnet.cz

Za původnost a správnost příspěvků odpovídá autor (platí i pro inzerci).

Redakce **TANEČNÍCH ROZHLEDŮ** se nemusí vždy ztotožňovat se všemi zveřejněnými názory a příspěvky. Ty příspěvky, u kterých chybí podpis a adresa (abychom se eventuálně mohli s pisatelem spojit), uveřejněny nebudou.

Nevyžádané rukopisy se nevracejí.

Přetisk informací jen se svolením redakce.

Tisk:

Tiskárna GRANTIS, Smetanova 510, 562 01 Ústí nad Orlicí, tel./fax: (0465)525741

Podávání novinových zásilek povoleno ČP, s.p. - OZ Východní Čechy č.j.: P/2-5759/97 ze dne 22.8.1997

ISSN 1211-8494, MK ČR 7779

© Bohumír Džubej - BoD

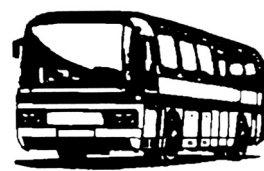
svatební oznámení, barevné prospekty ...

TISKÁRNA GRANTIS

Smetanova 510, 562 01 Ústí nad Orlicí

Tel.+Fax:(0465)525741

TISKOVINY
V KRÁTKÝCH
TERMÍNECH
dopisní papíry,
hospodářské tiskopisy,
reklamní letáky,
vizitky, brožury, knihy,

NA DOVOLENOU I ZÁJEZDY VŠEHO DRUHU
U NÁS DOMA I PO CELEM SVĚTĚ
S AUTOBUSOVOU DOPRAVOU
LUBOMÍR ZÁRECKÝ
Pod lesem 253, 562 01 Ústí nad Orlicí
Tel.: (0465)523974

!!! POZOR - SOUTĚŽ !!!

Chcete získat předplatné **TANEČNÍCH ROZHLEDŮ** zdarma?

Máte jedinečnou příležitost!

Každý, kdo získá 3 nové předplatitele, dostane zpět své předplatné za tolik čísel, kolik si jich v průměru noví předplatitelé objednají.

Např. 1. předplatitel si objedná náš časopis od dubna (t.j. 8 čísel) a další dva od února (t.j. 10 čísel).

Výpočet je tedy: $((1 \cdot 8) + (2 \cdot 10)) / 3 = 9,3$ zaokrouhleně 9.

Získáte tedy zpět předplatné za 9 čísel. Můžete se také spojit 4 a o úsporu se podělit. V tomto případě získáte při celoročním předplatném náš časopis za **15,-Kč** za výtisk!!!

NO NESTOJÍ TO ZA TO?

!!! VÝHODY PŘEDPLATNÉHO !!!

Nabízíme Vám velmi výhodné předplatitelské slevy.

Cena jednoho výtisku zakoupeného v běžném prodeji je 25,-Kč.

Při celoročním předplatném ušetříte na jednom výtisku 5,-Kč a ušetříte tak peníze za více než dvě čísla!!!

Cena jednoho předplaceného výtisku je pouze 20,-Kč!

Stačí čitelně vyplnit objednací lístek a zaslat jej na adresu vydavatele.

ZÁVAZNÁ OBJEDNÁVKA - NEVYSTŘIHUJTE - KOPÍRUJTE

Objednávám předplatné časopisu **TANEČNÍ ROZHLEDY** od nejbližšího možného čísla za cenu 20,-Kč za číslo.

Příjmení a jméno předplatitele : _____

Ulice a číslo popisné..... : _____

PSC a město..... : _____

Předplatné uhradím : ☐ složenkou
☐ fakturou

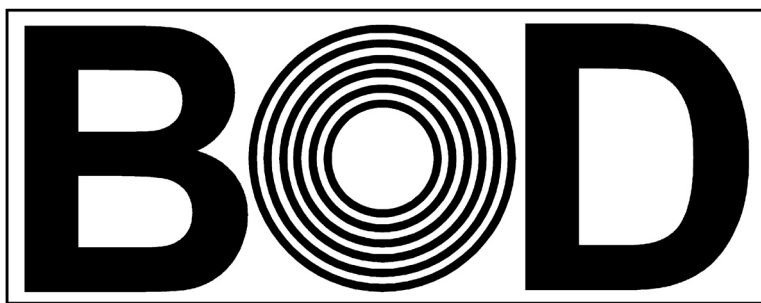
Datum a podpis (razítko) : _____

PPP SOUTĚŽ * ZAŠKRTNĚTE CO SE HODÍ *** SOUTĚŽ PPP**

☐ Zasílám v jedné obálce 3 objednávky nových předplatitelů. Moje adresa je:

☐ Jsme 4 noví předplatitelé a objednávky posíláme hromadně v jedné obálce.

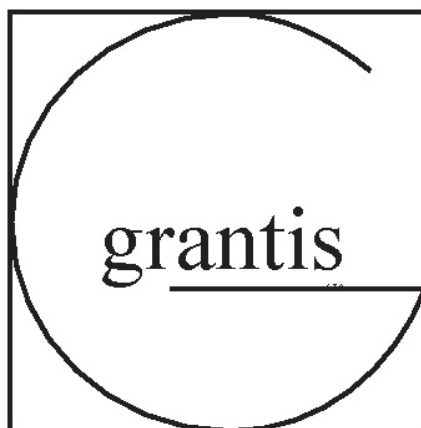
ZAJISTÍME PRO VÁS V KRÁTKÝCH TERMÍNECH
VYDAVATELSKÉ, TYPOGRAFICKÉ, A FOTOGRAFICKÉ SLUŽBY

počítačová sazba:
reklamních letáků, brožur, knih atd.

Bohumír Džubej - BoD
Mírové náměstí 131
P.O.Box 47
562 01 Ústí nad Orlicí
Tel.: 0465 - 52 43 52
Mobil: 0602 416 913
E-mail: bod@uo.fairnet.cz

ZAJISTÍME TAKÉ TISKÁRENSKÉ SLUŽBY
NA ADRESE

TISKÁRNA GRANTIS
Smetanova 510
562 01 Ústí nad Orlicí
Tel. + Fax: 0465 - 52 57 41

NABÍZÍME

TANEČNÍ PIŠKOTY

CVIČEBNÍ PIŠKOTY

dětské do velikosti 22 včetně

kůže ambo: 226,-Kč
textil: 206,-Kč

podešev z usně

kůže ambo: 213,-Kč
textil: 150,-Kč

podešev z pryže

kůže ambo: 206,-Kč
textil: 140,-Kč

od velikosti 23 včetně

kůže ambo: 244,-Kč
textil: 220,-Kč

podešev z usně

kůže ambo: 220,-Kč
textil: 180,-Kč

podešev z pryže

kůže ambo: 220,-Kč
textil: 180,-Kč

Ceny jsou uvedeny včetně 22% DPH.

Cvičky jsou standardně vyráběny v barvě bílé a černé, případné jiné barevné provedení je možno projednat.

Množstevní slevy dle dohody.

Objednávat je možno písemně i telefonicky.

Adresa: DOMINO
P.O.Box 450
Santražiny 4224
760 05 Zlín 5

Informace:
Tel: (067) 721 8708
Tel. + Fax: (067) 721 1809
Mobil: 0603 526 003
0603 508 153

